

(rozhovor s Hankou Skřivánkovou, zpěvačkou kapely Jarret)

Jsou lidé, které moc rád potkávám. Plavovlasá **Hanka Skřivánková**, zpěvačka liberecké kapely **Jarret**, mezi takové lidi patří. Už nevím, kdy jsem ji prvně viděl a slyšel. Ale po prvních tónech a prvním výrazu jsem pochopil, že přede mnou stojí mladý člověk, který je v pravém slova smyslu osobností. Hanka Skřivánková zpívá ráda a ví o čem. Dobrých zpěvaček není zase tak málo, ale k tomu, aby některá z nich vykoukla z řady, nestačí jen hlas. Při vystoupeních Hanku jen neposlouchám, ale pozoruji i výrazy její tváře. Je v nich spousta energie. Energie člověka, který celý den ve škole pacifikuje a vzdělává děti a večer se trmácí přes půl republiky, aby se po dvou hodinách pěveckého nasazení vrátil v noci domů a ráno začal nový těžký pracovní den.

Stejně jako Jarret nemá svou přihrádku, nemá ji ani Hančin styl a repertoár. Hanka je dokonale svá, bez módních berliček vytvářejících chvilkovou, ale tak pomíjivou, slávu.

Už dlouho jsem chtěl s Hankou udělat rozhovor. Na křtu desky Vztahem zapni v Liberci nebyl čas a tak jsme si povídali až 13. května na Folkovém kvítku. Protože na jevišti zrovna v té chvíli duněl Martin Kraus se svou kapelou, zašli jsme v krásném jarním odpoledni na pár minut ke Knížecímu rybníku a povídali si:

Hanka Skřivánková a Michal Kadlec na ilustr. snímku

foto: Vítek Školník Urban ©

Hanko, kdy ses potkala s Jarretem?

Hanka Skrivánková: Jarret je moje srdeční záležitost

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 29 Květen 2006 04:00

Když jsem byla na střední škole chodila jsem do hudebky, kterou založil Pavel Havlík. Byla to taková trošku alternativní hudebka a učila jsem se v ní zpívat. A kluci z Jarretu se u pana Havlíka učili hrát na kytaru, a tak jsem je poznala.

Do Jarretu jsi přišla jako zpěvačka?

Já jsem přišla jako flétnistka, protože kluci v té době dvě zpěvačky měli a další nepotřebovali. Já jsem na flétnu uměla už z lidušky.

A kdy ses stala zpěvačkou? Ještě před odchodem Bohouše Vašáka z kapely?

Já myslím, že s Bohouškem jsme na tom byli už tak nějak rovnocenně, jako dva sólisti. Víc jsem se začala prosazovat, když tam už ty dvě zpěvačky nebyly.

Ty po celou dobu jen zpíváš, nebo jsi i někdy skládala?

Zatím jsem složila jen jednu naivní píseň, kterou jsme hráli asi dva roky. Tím jsem se vyčerpala. Já nejsem autor, myslím, že jsem dobrý reproduktor, dokážu reprodukovat pocity a nálady, ale básnické střevo opravdu nemám.

Dvorním autorem Jarretu je Bohouš Vašák. Konzultoval s Tebou někdy své skladby určené pro Tebe?

Bohoušek je básník. Píše to, co vyvěrá z něj. Vždy byla potřeba nějaké mé interpretace. Někdy jsem si nevěděla rady, o čem vlastně zpívám a bylo potřeba si s ním o tom popovídat. Ale všechno jsou to Bohoušovy věci, které jsem vzala za své.

Jak vůbec probíhala příprava hraní takové Bohoušovy písničky na veřejnosti?

Hanka Skrivánková: Jarret je moje srdeční záležitost

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 29 Květen 2006 04:00

Bohouš přinesl do kapely písničku s kytarou, nazpívanou podle sebe, a pak jsme na ní pracovali úplně všichni. Bohouš řekl, že má představu, kdo z kapely to bude zpívat. Písnička pak změnila tvář, když jsme udělali její koncertní podobu. Některou jsme třeba i na čas přestali hrát a pracovali na ní znovu. Takže u nás nikdy není nic definitivního.

*To je vidět i na nové desce **Vztahem zapni**, kde se jedna píseň objevuje podruhé.*

Ano, je to píseň *Nedávno*, která byla na první desce *Hic non sunt leones*.

Zpívala jsi někdy s jinou kapelou než s Jarretem?

Jednu dobu, když byla Mirka Savčuková na mateřské dovolené, tak jsem si zazpívala s kapelou POL, ale jinak mám hudební aktivity, které se nedají zařadit do hudebního žánru, který zpívám s Jarretem. Zpívám s orchestrem, hrajeme na tanečních zábavách, plesech nebo firemních večírcích. Je to spíš pro peníze.

Netoužíš třeba zpívat s nějakou jazzovou kapelou?

Mně láká strašně moc věcí, ráda bych sbírala zkušenosti, ale Jarret je moje srdeční záležitost. Láká mě, kdyby si mě někdo přizval k nějakému projektu, třeba jen jako hosta, jako vokalistku. Jen tak si u někoho zazpívat.

A nějaké nabídky nedostáváš? Přece jen, Jarret už je pojem.

Možná je to tím, že muzikanti jsou tak trošku "velký huby". Už jsem několik nabídek dostala, ale nikdy nebyly dotažené do konce. Takže zatím pořád čekám.

*Můžeš něco říct ze svého hlediska k nové desce **Vztahem zapni**?*

Hanka Skrivánková: Jarret je moje srdeční záležitost

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 29 Květen 2006 04:00

Ta deska je takový naše dítě, je příběh. Na desce jsme pracovali všichni dlouho spolu. Mám pocit, že takhle opravdu zní Jarret. Není kopií někoho jiného a ani se příliš neliší od našich koncertních hraní. Myslím, že se nám většina z té živý energie, kterou máme, podařila dostat i na tu placku.

Na desce jsou i instrumentálky, na kterých si jen povídáš.

Na začátku si povídám s Bohoušem, který mě potom v průběhu desky zklame a opustí. To opustí je v uvozovkách. Na konci je ještě jedna instrumentálka, kde si povídám s Vlastou, který mě od Bohouše zachrání, pochopitelně.

Čí je tenhle originální nápad?

To je, nechci říct berlička, ale pojítka. My jsme chtěli, aby bylo znát, že celý lidský život se pohybuje v kruhu, v cyklech, stejně jako poznávání, opouštění, odpouštění, znovunálézání. A písničky s vloženými dialogy jsou něco, co nám pomohlo ten příběh spojit a zacyklit.

Takže dramaturgem desky je kolektiv?

To byly těžké boje než jsme si řekli, že tahle bude první, tahle bude po ní, v téhle fázi příběhu se zpívá o tomhle nebo o tomhle, ale je to kolektivní dílo. Kolektivně jsme dávali dohromady pořadí písniček a kostru příběhu.

Zpíváš s Jarretem, s orchestrem učíš děti, jak jde všechno dohromady?

Někdy blbě (smích), někdy je to hektický, ale na druhou stranu já takovej dvojakej život potřebuju. Potřebuju mít ve škole řád a na pódiu volnost a možnost upustit páru, když mě ti moji pubertáči natlakou. Někdy je to těžký, ale mám takovej život ráda.

Hanka Skrivánková: Jarret je moje srdeční záležitost

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 29 Květen 2006 04:00

Poslední, taková dost obvyklá otázka: Co si přeješ do budoucna?

Co se týče kapely, tak si přeju, aby platilo, že pořád zvolna stoupáme. Přeju si, abychom měli čím dál víc posluchačů co nejširšího spektra lidský společnosti, nejen mladý a folkáče. Přeju si, abychom se víc dostávali na multižánrový festivaly. Přeju si, aby se naše deska hodně prodávala a já sama si přeju, abych byla šťastná, nic jiného.

Díky za rozhovor.